

שיאריהת ישראל

דברי תורה וסיפורים מרבינו

הרה"ק רבי ישראל דוב בער מזוילעדניק וצוק"ל

יד"ל ע"י מוסדות 'שאריהת ישראל' וזוילעדניק בעיר קאראסטין אוקריינא

גיליון ס"ז
פרשת אחרי-קדושים
תשפ"ג

אור הגאולה

ליקוטים מדברי רבינו בעניני הגאולה השלמה

יש שני בחינות, היינו בחינה אחת שעל ידי הארת עולם התיקון בעצמו, נמשך מזה עוד בידור נעלה ביותר, ובחינה זו נקרא בידור שעל ידי התיקון, ועל ידי זה נמשך עוד בידור יותר. ובחינה זו תהיה נגלה בכלל על ידי משיח ותחיית המתים וחד חרוב (ר"ה לא), הכל בכלל בחינה זו דבידור שעל ידי התיקון וכו'.

ובחינה השניה הוא סוד עולם התיקון בעצמו, שהוא אינו בערך שום בידור, אשר על זה נאמר (ישעיה כד ג) 'עין לא ראתה אלקים זולתך', וד"ל. והוא בחינת חידוש העולמות שיהיה אי"ה אחר 'חד חרוב', והוא הנקרא עולם הבא בעצם, כי מה שנקרא עתה עולם הבא הוא עולם הנשמות שלאחר הסתלקות, ואחר כך יהיה תחיית המתים לגוף ונפש, ואחר כך יהיה עוד חידוש העולמות לגמרי, התגלות עולם התיקון בעצם, לא בערך בידור לגמרי אפילו בתכלית העילוי וכו'.

וזהו הנרמז במאמר רבותינו ז"ל 'אמר מר', שהוא על דבר הנאמר ונשנה מקודם, ופעמים אמרו רבותינו ז"ל על הנאמר מקודם בלשון 'גופא', כי 'אמר מר' הוא בחינת התיקון שעל ידי הבידור, או בידור שעל ידי התיקון, שמתברר בעילוי איר עילוי, לכן הוא 'מר', מלשון מדידות וד"ל, ו'גופא' הוא עצם גוף הדר, התיקון בעצמו הוא טף אחר כמו שהוא וד"ל.

(שער הזמנים סוכות עמוד קט)

אור הפרשה

דברי תורה מרבינו בתוספת ביאור בסוגריים מדובעות

'לא תשנא את אחיך בלבבך' (ויקרא יז יז)

פירוש, אפילו בלבבך גם כן, לא מיבעיא לריב עמו ולשנוא בהתגלות כוודאי לא, אלא אפילו בלבבך גם כן לא. ולפעמים הוא להיפך, כשמוכרח לריב עמו עבור איזה ענין הנוגע מאוד, ואם ישקוט יגיע לו מזה רעה ח"ו, אזי הפירוש הוא להיפך, שמכל מקום 'בלבבך' לא תשנא אותו, ובפניו צריך להראות שנאה, מפני שמוכרח לדבר.

וזהו מאמר [חז"ל] (חולין פט). 'אמר רבי אילעא, אין העולם מתקיים אלא כשכיל מי שכולם עצמו בשעת מריבה', פירוש שבשעת מריבה צריך לכבוש את יצרו ולא לריב כלל, כי בשעת מריבה יתרבה הקצף והכעס מאוד, אבל אחר כך אפשר שיענה אותו כמענה רך לפי הענין.

ועל דרך הרמז יש לומר 'לא תשנא את אחיך בלבבך', פירוש אם תגיע לבחינת 'לא' באל"ף, תוכל לשנוא את אחיך אשר בלבבך, הוא היצר הרע, להפכו ולשנותו מרע לטוב, וד"ל

(עמוד סח)

זמני כניסת ויציאת השבת

קאראסטין	אנטוורפן	לונדון	ניו יורק	בני ברק	ירושלים	
8:03	8:14	8:03	7:30	6:56	6:41	כניסת השבת
9:20	9:19	9:18	8:40	7:59	7:57	יציאת השבת
10:27	10:07	9:32	9:01	8:31	8:34	רבינו תם

אור ההלכה

פסקי הלכה קצרים בהלכות שבת

אור העבודה

פנינים מרכיניו בעניני הדרכי עבודת ה'

אופה (ג)

☞ כוס רטובה שיש בה טיפות מים מועטות - יש לנערה היטב כמה פעמים, ואז מותר מן הדין לערות עליה מים חמים מכלי ראשון, ויש המחמירים לנגב את הכוס.

☞ המכין כוס תה ע"י שעירה בכוס מים רותחים מכלי ראשון ואח"כ נתן בה את תמצית התה שנתבשלה מער"ש ונצטננה - אין להוסיף שוב לכוס מים רותחים מכלי ראשון [אף שהכוס עדיין חם], כיון שעיי"ז יבשל את התמצית שהיה קר לגמרי ע"י עירו מכלי ראשון.

☞ מלח מבושל - מותר ליתנו בכלי שני אפי' אם היד סולדת בו, אבל לכלי ראשון אסור ליתנו, ושוב להחמיר גם בכלי ראשון שאינו עומד על האש. וליתנו על דבר גוש בכלי שני - יש להקל, וי"א שהמחמיר תבא עליו ברכה.

☞ אין להוציא בכף תבשיל מסיר העומד על האש משום הגסה, ואפי' שהתבשיל כבר נתבשל כל צרכו. ויש שהורו שאם הסיר מונח על הבלעך שלא כנגד האש - מותר להוציא כשהתבשיל מבושל כל צרכו.

☞ אבל בפלטה שלא שייך היתר זה, יזיז את הסיר למקום שאין היס"ב ויוציא ויחזירנה למקומה.

☞ סיר שיש בו קוגל אטריות - מותר לפרוס ממנה פרוסה ולהוציאה אף כשהיא עדיין על האש.

פסקי ההלכות אינם אלא לעורר את לב המעיין

'ואפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק' (ברכות ל:)

נחש הוא כחינת המחשבות זרות שכאים לכלכלו, אף על פי כן לא יחוש לכל זה, כי אם יהיה הולך ובא בתפילה בהיכלא דמלכא, על ידי נטילת רשות מכבודו יתברך בעצמו, כשנפתח לו פתח התפילה, רק שסיח דעתו מהמחשבות זרות ולנוס ממנה לגמרי כמבואר במקום אחר (דרוש עשירי עמוד דלב) על מאמר 'תחילת נפילה ניסה', אבל [כשרואה לידו] עקרב - פוסק [כמובא בגמ' (ברכות לג:)], עקרב הוא כחינת מחשבות זרות של מינות ח"ו שנופלים במחשבתו, כי 'עקרב' הוא 'עקר ביתא' [כמובא בתיקוני זוהר (תיקון כא מב:)], שרוצה לעקור את כללות יהדותו ח"ו, אז צריך לפסוק, עד כדי שיעבור מעליו המחשבה רעה וזרה ההיא וישאר בקדושה.

וכמו כן עקרב הוא גדלות ר"ל, שנופל במחשבות של גדלות וגאווה, הוא גם כן 'עקר ביתא', צריך גם כן לפסוק מלהתפלל, עד שיעבור המחשבה רעה, וכמאמר רבותינו ז"ל (יבמות קה:): 'המתפלל צריך שיתן עיניו למטה', דהיינו על ידי התבוננותו בנודל פגמו אשר פגם בגלוי ובסתור על ידי זה יבוא לבחינת 'לכו למעלה', שיבא לבחינת 'לב שומע'.

(שער השוכני"ם עמוד קפב)

יומא דהילולא

יום שבת קודש ח' אייר - הרה"ק רבי ירחמיאל מפאשיסחא בהרה"ק רבי יעקב יצחק זצ"ל
הרה"ק רבי משה מרדכי מטריסק - לובלין בהרה"ק ר' יעקב אריה לייב זצ"ל

✽

יום ב' י' אייר - הרה"ק רבי משה מזוועהיל בהרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלוטשוב זצ"ל
הרה"ק רבי שמואל (השני) מקאמינקא ב"ר משה אהרן זצ"ל
הרה"ק רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל מקאמארנא בהרה"ק ר' אלכסנדר סנדר זצ"ל
הרה"ק רבי דוד מטאלנא בהרה"ק ר' מרדכי מטשערנוביל זצ"ל

✽

יום ג' י"א אייר - הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ בהרה"ק רבי מנחם מנדל מלינסק זצ"ל
הרה"ק רבי יצחק מראדוויל בהרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב זצ"ל
הרה"ק רבי יהודה צבי מסטרעטין בהרה"ק רבי שמואל זאנוויל זצ"ל

✽

אור הצדיקים

א מעשה פאר מלכה מלכה

לקראת יומא דהילולא של הרה"ק ר' דוד מטאלנא זי"ע

זיע"א: כשהיו נוסעים אל הצדיק בטאלנא לחג השבועות, היו כמה עיירות שהיו מתרוקנים מרוב תושביהם באשר כולם היו שייכים לאנשי שלומו של הצדיק. ואז היו מצטרפים עמם בנסיעתם גם רבני הערים, אשר כמה מהם הגם שלא היו נמנים על החסידים, היו נוסעים כמי שכפאו שד כדי שלא לאבד את פרנסתם.

אירע פעם שנכנסו אל הצדיק שני רבנים אחד אחרי השני, הראשון היה חסיד בלב ובנפש ודרכו היה להגיע אל הצדיק בכל עת מצוא, והשני היה מאלו הרבנים שמגיעים רק בשביל הפרנסה. הראשון נכנס להתברך ויצא, וכשנכנס אחרי השני, העיר לו הצדיק: היתכן?! על מי נטשת את הצאן? הלא האחריות מוטלת על כתפך...

הגיב אותו רב בתמיהה: אך לפני כמה רגעים נכנס אל הרבי רב פלוני אשר כפי הידוע מגיע לכאן כמה וכמה פעמים בשנה, והרבי לא העיר לו מאומה, והנה אני שבא לכאן רק פעם אחת בשנה, הרבי טוען שהייתי שצריך הייתי להשאר בביתי, היכן הצדק?

ענה לו הצדיק בכהאי לישנא: פלוני כשבא אלי, אינו בא אלי כרב. את רבנותו הוא משאיר בעיירתו, ואילו לכאן הוא מגיע בטל ומבוטל כדי לקבל קדושה ויראת שמים. אבל אתה הלא הגעת הנה בעיקר בתורת רב, ואם כן טוען הנני שעליך לשוב לביתך ולעיירתך, כי אחריות הרבנות מוטלת על כתפך...

פעם התאכסן הצדיק אצל האשה אחת גבירה שסיפקה לו את כל צרכיו. בטרם יצא לדרכו, ניגשה אליו ואמרה: "רבי, ברכני!". בירכה הצדיק בכל הברכות שבעולם. אולם היא לא הסתפקה בכך, אמרה לו: אמנם הרבי ברכני בפיו, אבל פעם היה אצלי הרבי ר' צבי הירש מרימנוב, וכשהוא בירכני, הניח את ידיו הקדושות על ראשי. רצוני אף עתה שהרבי יברכני כשידיו מונחות על ראשי.

הרהר מעט הצדיק, ולאחר מכן שאל אותה: את מדליקה נרות שבת? ענתה האשה: הן. את פורשת את ידיך כשאת מדליקה? ענתה: הן. את מניחה את ידיך על הנרות הדלוקים? אמרה: לא. למה לא? כי ידני תכווניה. אף כאן, אמר הצדיק, אם אניח את ידי על ראשך, הן תכווניה. הרבי מרימנוב בהיותו שרוף כליל

<< המשך בעמוד ד'

את דיבוריו הקדושים כדי שהסטרא אחרא לא יוכל להטפל אליהם.

שנה אחת בראש השנה קודם תפילת שחרית, דיבר הרה"ק מטאלנא עם מקורבו בענין הסוסים שלו בכמה הוא מוכר אותם והאם הוא מצליח למוכרם. אמר לו מקורבו: הא תינח רבינו שהוא מתכוון בדברו לדברים גבהים ורמים, אבל אני הלא איש פשוט אנכי,

תמונה המיוחסת להרה"ק ר' דוד מטאלנא זיע"א

ואיך אפוא אוכל לדבר בראש השנה קודם התפילה בדיבורי חולין כאלה?

השיב לו הצדיק: התורה סיפרה על יעקב אבינו שדיבר עם רועי לבן בענין האבן שהיתה על פי הבאר, הוא שאל והם השיבו. הן הדבר פשוט שיעקב אבינו התכוון בדברו עמם לדברים גבוהים מאוד, ולכן נכתבה שיחתו בספר התורה, אך לפי זה יש לשאול מדוע נכתבה שיחתם של רועי לבן, הלא הם בוודאי לא נתכוונו לדברים גבוהים? אין זה אלא שכאשר בן שיחו של הצדיק משיב לדבריו, דיבורו מצטרף לדיבורו של הצדיק ואף הוא נהפך לתורה...

לפנינו מעשה שסיפר האדמו"ר מטאלנא ירושלים זיע"א כשהיה אצל הבית ישראל מגור

פעם היה שהגיע לשבות בסאדיגורה מקום כהונתו של הרה"ק רבי אברהם יעקב זיע"א, וכיון שראוהו הרה"ק מסאדיגורה, העביר לו את שרביט ההנהגה לשעתו וביקש ממנו לערוך את השולחן הטהור במקומו. תוך כדי עריכת השולחן בליל שבת התחיל הרה"ק מטאלנא לדבר כמו בשביל לברר כמה עולה לקנות שני סוסים כאן בעיר, וכמה עולה לקנות סוס אחד, ואם יקנו להם גם שחת לאכילה, כמה יצטרכו לשלם בעדם, וכן הלאה דברים זרים וסתומים.

חסידי סאדיגורה הרגישו חמיצות בלבם: לא זו בלבד שרבינו העביר את עריכת השולחן לידי, עוד הוא מדבר דיבורים כאלה באמצע השולחן?! הם החליטו להכנס לאחר השולחן הטהור אל רבם ולבקש ממנו שלמחרת יערוך הוא את השולחן הטהור ולא האורח. אולם הדבר לא הצליח בידם משום שרבם נכנס ביחד עם האורח לחדרו. למחרת לאחר תפילת שחרית ביקשו להכנס שוב, ושוב לא עלה הדבר בידם משום שלא זוהי יד האורח מיד רבם.

בשולחן הטהור שנערך בצהריים, התחיל שוב הרה"ק מטאלנא לדבר דיבורים סתומים, ושוב תמהו חסידי סאדיגורה ולא ידעו לשית עצות בנפשם. ברם לפתע התנער הרה"ק מטאלנא ואמר: סאדיגערער חסידים! בוודאי אתם מתפלאים היתכן שאני מדבר דיבורים כאלה?! הלא שבת היום! אך דוד המלך אמר (תהלים סד, ב) שמע אלוקים קולי בשיחי מפחד אויב תיצור חיי. שיחי הוא שיחת חולין (כעין מה שאומרים שיחו בכל נפלאותיו, דהיינו שהאדם צריך להתרגל ששיחת החולין שלו תהיה בנפלאות ה'). היתכן להעלות בדעתנו שדוד המלך ע"ה דיבר ח"ו שיחת חולין פטפוטי בעלמא, ועוד ביקש מהקב"ה שישמע להם?! אלא ודאי שביקש ממנו שישמע לדברי התורה העמוקים שלו, אלא לפי שחשש שהבעל דבר ישמע את דיבורי התורה שלו ויקטר עליו, לכן אמר אותם באופן של שיחת חולין כדי שלא ישים הבעל דבר לבו אליהם ויניחנו לנפשו. וזהו מפחד אויב תיצור חיי, היינו שביקש מהקב"ה שישמור את חיינו מפחד הבעל דבר שרוצה לקטר עליו...

אכן הצדיקים העידו עליו שמפני כך היה מלביש את דיבוריו הקדושים בשיחת חולין ובדברי הלצה, משום שעסק רבות בתיקוני נשמות ודיבורים, והרי זה דבר שהסטרא אחרא אינו סובל אותו והוא עושה כל טצדקי להזיק לצדיק כזה. לכן הוכרח להסתיר

אור הישועות

סיפורי ישועות ומופתיים מרכינו

❖ 'דער וואס וועט נאר אנכאפן מיין קלאמקע וועט געהאלפן ווערן' ❖

[מ' שרק יגע בידית דלתי יושען]

בעצמו לוויעדניק לבקש את ברכת רבינו שיוושע בבנים. בבואו לבית רבינו עשה עצמו כאיש זר ובלתי ידוע, אבל רבינו הכירו מיד, ובטרם פצה הלה את פיו אמר לו רבינו: עתה אינני יכול לעזור לך במאומה. נתתי לך בנים, ואתה השלכת אותם ארצה. אין אחד שאשם בדבר אלא אתה בעצמך.

בעיר טשאנדאו התגורר אדון נכרי שמשל על כל האזור, וכבר עברו שנים מעטות לאחר נישואיו ולא זכה לפרי בטן. יום אחד הגיע אל רעייתו האדונית שמעו של רבינו זי"ע, שהוא פועל ישועות ופוקד עקרות. מיד שלחה אליו את המוכסן היהודי שיבקש מרבינו שיברך אותה בבנים, והוסיפה, שאם תתקיים ברכת רבינו, תיטיב ליהודים המתגוררים בעיר ובכפרים הסמוכים.

בא המוכסן אל רבינו ושח לו את דברי האדונית. אמר לו רבינו, אם בדבר זה תלויה טובתם של יהודי הסביבה - הרינו מברך אותה בבנים בעז"ה. כמוכן שכהבטחת רבינו כן היה, לא חלפה שנה והאדונית נפקדה בבת, והיא לא שכחה להיטיב ליהודי הסביבה וגמלה להם טובות רבות.

סיפר החסיד רבי משה כורך-ספרים: פעם באה אשה חשוכת בנים מליטא אל רבינו זי"ע, ונפשה בשאלתה: כבר זמן זמנים טובא שהיא מצפה להיוושע בזרע של קיימא, ועדיין לא זכתה להיפקד.

הוציא רבינו כמה זרדים מן המטאטא ונתנם לאשה, ואמר לה: שובי אל ביתך ובשלי במים את הזרדים האלו, שתי את המים וכך תיוושעי בבנים בעז"ה. לקחה האשה את הזרדים וחזרה אל ביתה בשמחה וטוב לבב.

בבואה אל ביתה שאל אותה בעלה מה הייתה תשובת רבינו. האשה השיבה לו דברים כהווייתם. לשמע הדברים וכראותו את הזרדים פרץ בצחוק אדיר, והגיב לתשובת רבינו בלעג וזלזול גדול. ואף ברוב כעסו חטף את הזרדים מידיה והשליכם החוצה מבעד לחלון.

השכנים, ששמעו את סיפורה של האשה ואת קולות המריבה, היו גם כן חשוכי בנים. מה עשו, אספו את הזרדים הזרוקים ברחוב ובישלו אותם במים כדברי רבינו. האשה שתתה את המים, ואכן לתקופת השנה נפקדה למזל טוב.

כשהגיעה השמועה לבעל שזלזל בדברי רבינו, נתחרט מאוד מאוד על שלא ציית לעצת רבינו, והחליט לנסוע

<< המשך מעמוד ג'

להקב"ה, לא היו ידיו יכולות להכוות, אבל אני אינני יכול...

האדמו"ר מטאלנא ירושלים זי"ע"א סיפר מה שמע מאביו זי"ע"א, שבאחד מהימים טובים הגיעו אל הרה"ק רבי דוד מטאלנא אלפי חסידים, עד שהוצרכו להקים אוהל בשביל השולחן הטהור. בעת עריכת השולחן הטהור כשכולם עמדו צופים סביב סביב, הבחין הצדיק ביהודי אחד רחוק מן התורה לבוש במדי צבא.

קירבו אליו ושאל אותו לדעת מי הוא ומהיכן הוא.

ענה לו האיש שהוא מילדי הקנטוניסטים אשר בילדותו נתלש בכוח מזרועות אמו ונלקח לצבא. ביקש ממנו הצדיק שישיר איזה ניגון. עלה האיש על השולחן והתחיל לשיר איזה ניגון באידיש ששמע בקטנתו כשהיה עדיין בבית הוריו "א חלום האב איך זיך געחולם'ט". עד מהרה נשאב האיש אל הניגון והתחיל להקיש במגפי הצבא שלו על השולחן...

תלמידי החכמים שישבו אז סביב השולחן, התביישו כל כך מן המחזה. לא

היו מסוגלים לעמוד על דעת רבם שכך נותן לו לשיר את שיריו על השולחן. כשסיים הלה את ניגונו, שתה עמו הצדיק לחיים, ואז אמר לו: רצוני לדעת דבר אחד, מה אתה מסכים לעשות בשביל הקב"ה? פתח האיש את כותנתו, וכך כשבלו גלוי וחשוף, אמר: אני מוכן להיהרג בשבילו.

כיון שיצאו הדברים מפיו, קם הצדיק מלוא קומתו ונשקו במצחו. אחר כך אמר לאנשי קרובו: יהי חלקי עם אותו יהודי אשר למרות שאינו יודע מאומה על יהדותו, הוא מוכן להיהרג בשביל הקב"ה. ובהרבה הזדמנויות היה חוזר על זה.

מי שיש באמתחתו דברי תורה, סיפורים או עובדות מרכינו הק', נשמח אם ישלחם אלינו 0527173945@gmail.com